

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/342/2020
Identifikačné číslo spisu: 3118201522
Dátum vydania rozhodnutia: 27.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3118201522.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti I. M. (pôvodne I. N.), narodeného XX.XX.XXXX, a G. M. (pôvodne G. N.), narodeného XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, so sídlom v Trenčíne, M. R. Štefánika 20, a medzičasom plnoletého M. M. (pôvodne M. N.), narodeného XX.XX.XXXX, všetkých bývajúcich u matky, deti rodičov: matky F. M., bývajúcej v I. X., N. M. XX/XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária JUDr. Jaroslav Čibenska s.r.o., so sídlom v Púchove, F. Urbánka 797/14, IČO: 47 254 181, a otca L. N., bývajúceho v X. I. O., H. R.. XX/XX, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Róbert Fatura, advokát, s. r. o., so sídlom kancelárie v Považskej Bystrici, Centrum 18/23, IČO: 46 528 644, o zvýšenie a zníženie vyživovacej povinnosti, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 26 P/40/2018, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 20. mája 2020, sp. zn. 5 CoP/21/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín rozsudkom z 22. januára 2020 č. k. 26 P/40/2018 - 213 (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) vo výroku I. návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom zamietol. Vo výroku II. návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom zamietol. Vo výroku III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Súd vzhľadom na zistené skutočnosti, predovšetkým vzhľadom na zmenu pomerov na strane všetkých účastníkov konania a na zistené zmeny pomerov na strane maloletých detí, v dôsledku čoho sa im podstatným spôsobom zvýšili výdavky, i s poukazom na zistené príjmy otca detí, aj vzhľadom na jeho potencionálne možnosti dosahovať príjem pri vykonávaní práce čašníka 1050 - 1200 € mesačne brutto + mesačný tringelt 250-350 €, vzhľadom na zistené finančné prostriedky, ktoré otec mal k dispozícii a

nevyňakladal ich na potreby maloletých detí, ale na dovolenky, na nájomné, dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživné tak, ako mu bolo naposledy určené vo výške 180 € pre maloletého M., 180 € pre maloletého I. a 120 € pre maloletého G.. Preto návrh otca na zníženie výživného ako nedôvodný zamietol. S prihliadnutím na ďalšie tri vyživovacie povinnosti otca maloletých, súd zamietol návrh matky na zvýšenie výživného s tým, aby nebola ohrozená výživa týchto ďalších troch maloletých detí. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali odvolanie obaja rodičia.

2. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 20. mája 2020 sp. zn. 5 CoP /21/2020 potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozsudok súdu prvej inštancie a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, osvojil si dôvody napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu na ne poukázal. V odôvodnení sa odvolací súd podrobne vysporiadal s odvolacími námietkami. Podľa názoru odvolacieho súdu je v schopnostiach a možnostiach otca hradiť výživné v doposiaľ súdom určenej výške, nie však vo vyššej miere. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie otec (ďalej aj „dovolateľ“), a to, ako vyplýva z jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP), proti výroku, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, pretože súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Prípustnosť dovolania zároveň vyvodzoval aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Namietal, že súdy nepostupovali správne a zle vyhodnotili zmenu pomerov na strane otca. Podľa názoru dovolateľa existujú skutočnosti (vedenie exekučného konania, začatie trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy), ktoré nasvedčujú, že otec nie je schopný plniť vyživovacie povinnosti v súdom stanovenej výške. Úviedol, že v súdom konaní predložil doklady o výške príjmov aj nákladov, z ktorých vyplýva, že nie je naďalej schopný plniť vyživovaciu povinnosť k deťom v súdom určenej výške. Mal za to, že súdy nesprávne vyhodnotili jeho príjem, ako aj celkové pomery na strane otca. Žiadal, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Kolízny opatrovník, ani toho času plnoletý M. M., sa k dovolaniu otca písomne nevyjadrili.

5. Matka v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd dovolanie ako procesne neprípustné odmietol, resp. zamietol.

6. Otec v následnom vyjadrení zotrval na všetkých tvrdeniach uvedených v podanom dovolaní a žiadal, aby dovolací súd vyhovel jeho návrhu.

7. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci upravenej v Civilnom mimosporovom poriadku. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže § 76 CMP neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania otca bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania zastúpený v súlade so

zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie otca je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

9. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu, sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017).

10. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

11. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

12. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 ods. 1 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP); v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

13. Vyššie naznačenej mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

14. V danom prípade dovolateľ v prvom rade uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu (účastníka konania) nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej voľou a

požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

16. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti.

17. Dovolateľ v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f/ CSP vytýkal súdom nižšej inštancie nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, v zistenom skutkovom stave a v nesprávnom hodnotení dôkazov. Najvyšší súd uvádza, že (ani prípadne) nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017). Pri posudzovaní ústavnosti tohto právneho názoru nedospel ústavný súd (II. ÚS 465/2017) k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti. Rovnako prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch, t. j. nesprávnom právnom posúdení veci (porovnaj judikáty R 54/2012 a R 24/2017).

18. Nadväzujúc na predchádzajúce body najvyšší súd uzatvára, že prípustnosť dovolania otca z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nevyplýva.

19. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie podané otcom podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nie je prípustné, preto ho odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP.

20. Dovolateľ ďalej namietal, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. K tomu dovolací súd uvádza nasledovné:

21. Podľa § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

22. Dovolací súd v prvom rade uvádza, že otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Je potrebné však zdôrazniť, že otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť výlučne iba tá právna otázka, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil svoje rozhodnutie.

22.1. Pokiaľ v dovolaní absentuje vyššie uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania (1Cdo/150/2018, 2Cdo/185/2018, 3Cdo/74/2017, 4Cdo/235/2016, 5Cdo/16/2017, 6Cdo/6/2018, 7Cdo/254/2018, 8Cdo/191/2018).

22.2. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa ustálila na názore, podľa ktorého sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, ale významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 CSP, resp. § 432 ods. 2 CSP (m. m. 3Cdo/28/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017, 8Cdo/50/2017, 8Cdo/78/2017, 9Cdo/8/2020).

23. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolať a vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod (1Cdo/17/2019, 2Cdo/225/2018, 3Cdo/142/2018, 4Cdo/10/2018, 5Cdo/9/2019, 7Cdo/1/2018, 8Cdo/94/2018).

24. Dovolateľ, ktorý vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 CSP, zaťažuje procesná povinnosť jednoznačným a určitým spôsobom zadefinovať tzv. dovolaciu otázku, ktorú odvolací súd riešil nesprávne (m. m. 1Cdo/162/2018, 3Cdo/141/2018, 4Cdo/37/2017, 5Cdo/190/2018, 8Cdo/14/2018) a zároveň uviesť, ktorý z predpokladov uvedených v tomto ustanovení zakladá prípustnosť ním podaného dovolania (1Cdo/150/2018, 2Cdo/185/2018, 3Cdo/52/2017, 7Cdo/50/2018, 8Cdo/130/2018). Tejto požiadavke zodpovedá i povinnosť vyjadrená v § 429 CSP v spojení s čl. 11 ods. 2 Základných princípov CSP. Splnením týchto procesných povinností vytvára pre dovolací súd podklad, ktorý je nevyhnutne potrebný pre posúdenie prípustnosti dovolania a prípadne (pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je prípustné) tiež pre zameranie meritórneho dovolacieho prieskumu.

25. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“. Najvyšší súd k tomu v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/6/2017 (podobne tiež napríklad v rozhodnutiach 4Cdo/95/2017 a 7Cdo/140/2017) uviedol, že „v dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolať: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená“.

26. Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že dovolať v súvislosti s nesprávnym právnym posúdením veci namieta otázku určenia primeranej výšky výživného vzhľadom na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Avšak v prípade, ak dovolať spochybňuje riešenie otázky týkajúcej sa správnosti vyhodnotenia schopností, možností a majetkových pomerov, táto otázka je otázkou skutkovou, a nie právnou. V odôvodnení dovolania podaného z dôvodu nesprávneho právného posúdenia veci absentuje uvedenie relevantnej právnej otázky zásadného právného významu, ktorú odvolací súd riešil nesprávne, čo obsahovo a významovo nezodpovedá požiadavkám pre vymedzenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP. Dovoľať tak nevymedzuje ním uvádzaný dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

26. 1. Ako vyplýva z dovolania, dovolať sa v podanom dovolaní nestotožnil s rozhodnutiami súdov nižšej inštancie, podrobil ich kritike, pričom polemizoval s ich skutkovými závermi. Pokiaľ dovolať nesúhlasí s tým, ako súdy nižšej inštancie posúdili v danom prípade jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery zistené na základe vykonaného dokazovania, dovolací súd zdôrazňuje, že sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú predpokladom prípustnosti dovolania, ktoré sú definované v § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP.

27. Dovolací súd nad rámec uvedeného poukazuje, že určenie výšky výživného pre maloleté dieťa je vždy výsledkom posúdenia individuálnych, osobitných a jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného postupujú súdy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrývajú na určitých striktných hraniciach (8Cdo/50/2017). Každé jedno rozhodnutie o výživnom pre maloleté dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady (5Cdo/87/2017). Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, musí ísť o otázku právnú (v žiadnom prípade nie o

skutkovú otázku), ktorá prekračuje rámec okolností relevantných len v danom prípade a je významná z hľadiska rozhodovania všeobecných súdov aj v iných obdobných veciach (3Cdo/88/2017).

28. Z uvedeného je zrejmé, že nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum, nakoľko obsah dovolania a vymedzenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP nemalo zákonom vyžadované náležitosti. Pokiaľ by dovolací súd za tohto stavu nebral do úvahy absenciu náležitostí prípustnosti dovolania a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný dovolací prieskum, priečiaci sa nielen všeobecnej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj konkrétnemu cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP. Postup dovolacieho súdu by v takom prípade dokonca porušil základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

29. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že argumentácia dovolateľa, týkajúca sa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je nedostatočná a nie je v podanom dovolaní vymedzená spôsobom zodpovedajúcim § 431 až § 435 CSP, v dôsledku čoho nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd v tejto časti odmietol podané dovolanie podľa § 447 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

30. Najvyšší súd na základe uvedeného dovolanie otca, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ CSP), a ktorého dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP (§ 447 písm. f/ CSP), odmietol.

31. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovenia § 453 ods. 1 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

32. Najvyšší súd na okraj dodáva, že z výpisu z Registra obyvateľov SR vyplýva, že plnoletý M. a maloletí I. a G. majú toho času priezvisko M., čomu zodpovedá označenie menovaných v rozhodnutí najvyššieho súdu.

33. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.